

Til nr. 2

Ved L 103 (97/98) foreslog Regeringen bl.a. en ændring af ejendomsavancebeskatningslovens § 6, stk. 2. Herunder at grundbeløbet i 1. pkt. (147.000 kr.) skulle reguleres efter personskattelovens § 20.

Under udvalgsbehandlingen blev der stillet et ændringsforslag til § 6, stk. 2, og under sammenskrivningen blev henvisningen til personskattelovens § 20 slettet ved en fejl, således at den mangler i den vedtagne lov (lov nr. 434 af 26. juni 1998). Det er denne fejl, der nu foreslås rettet. Af bemærkningerne til L 103 fremgår det, at grundbeløbet i 1999 forventes at udgøre 200.000 kr..

Til nr. 4

Det foreslås, at der ikke længere skal søges om skatteministerens tilladelse til udskydelse af beskatning af fortjeneste indvundet ved mageskifte i henhold til ejendomsavancebeskatningslovens § 7.

Efter de *gældende regler* i ejendomsavancebeskatningslovens § 7, stk. 2, kan skatteministeren efter ansøgning fra den skattepligtige tillade, at fortjeneste, der indvindes ved mageskifte af ubebyggede arealer, fritages for beskatning. Fritagelse kan meddeles, selv om der fra en af siderne ud over arealet ydes et vederlag af højst 10.000 kr.

Kompetencen til at træffe afgørelse er ved sagsudlægningsbekendtgørelsen (senest bekendtgørelse nr. 336 af 10. juni 1998) udlagt til den kommunale skattemyndighed. Afgørelsen kan påklages til den lokale told- og skatteregion.

Betingelserne for at få dispensation og en beskrivelse af praksis fremgår af afsnit E.J.2.4 i Ligningsvejledning 1997.

Det *foreslås*, at den skattepligtige uden anmodning kan vælge ikke at medregne fortjeneste, der indvindes ved mageskifte, til den skattepligtige indkomst. Det er dog en betingelse,

- at der er tale om mageskifte af ubebyggede arealer
- at der højst fra en af parterne ud over arealet ydes et vederlag af 10.000 kr. og
- at der er tale om en enkelt handel mellem to parter.

Det vil herefter være skattemyndighederne, der som led i den almindelige ligning kontrollerer, at betingelserne for skatteudsættelse efter § 7 er opfyldt.

Til nr. 6

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den i lovforslagets § 14, nr. 18, foreslåede affattelse af ligningslovens § 16 A, stk. 7.

Til § 6

Til nr. 1

Det foreslås at objektivere dispensationsbestemelsen i fondsbeskatningslovens § 3 A, stk. 2.

Ifølge fondsbeskatningslovens § 3 A, stk. 1, skal der svares en afgift på 20 pct. af indskuddet, såfremt en fuldt skattepligtig person, selskab eller fond m.v. eller et dødsbo, der helt eller delvis behandles her i landet, indskyder midler i en udenlandsk fond eller trust, som er stiftet eller oprettet i et land, hvor fonde eller trustere beskattes væsentlig lavere end efter danske regler. Det gælder dog kun den del af de årlige indskud, der overstiger 10.000 kr. Ifølge § 3 A, stk. 4, finder reglen tilsvarende anvendelse, hvis en person, et selskab m.v., som tidligere har været fuldt skattepligtig i Danmark, bliver fuldt skattepligtig påny, og inden for de sidste fem år forud for den fulde skattepligts genindtræden har indskudt midler i en udenlandsk lavbeskattet fond eller trust. Tilsvarende gælder, jf. § 3 A, stk. 3, hvis et selskab eller en forening m.v., som personen på indskudstidspunktet kontrollerede, i denne periode har foretaget sådanne indskud.

Ifølge *de gældende regler i lovens § 3 A, stk. 2*, kan skatteministeren meddele indskydere, der er afgiftspligtige efter stk. 1, dispensation fra afgiften, såfremt indskyderen godtgør, at midlerne i den udenlandske fond eller trust anvendes i almenvelgørende eller på anden måde almennyttigt øjemed til fordel for en større kreds af personer.

Kompetencen til at træffe afgørelse er ved sagsudlægningsbekendtgørelsen (senest bekendtgørelse nr. 336 af 10. juni 1998) udlagt til de lokale told- og skatteregioner - for Københavns og Frederiksberg kommunes vedkommende, skattedirektoraterne. Afgørelsen kan påklages til Told- og Skattestyrelsen.

Betingelserne for dispensation er nærmere omtalt i pkt. 9.2.5 i cirkulære nr. 82 af 29. maj 1997 om international beskatning (lov nr. 312 af 17. maj 1995 og lov nr. 487 af 12. juni 1996). Det fremgår heraf bl.a., at afgrænsningen af, om en fond eller en trust må anses for almenvelgørende eller almennyttig, foretages efter de samme kriterier, som lægges til grund for bedømmelsen om fradragsadgang efter ligningslovens § 8 A samt fondsbeskatningslovens § 4, stk. 1. Efter disse bestemmelser er det dog en betingelse for fradrag, at fonden, foreningen m.v. er hjemmehørende i Danmark. Denne betingelse gælder (naturligvis) ikke i forbindelse med bestemmelsen i fondsbeskatningslovens § 3 A, stk. 2.

For at et formål kan anses for almenvelgørende eller på anden måde almennyttigt, kræves, at den kreds